

de Rotte, van heer Oytgier, de zoon van heer Gilis van Vorscoten. De bedijking van Rotterdam zal zeker in die tijd voltooid geweest zijn en niet meer bestaan hebben uit de twee kaden respectievelijk langs de westelijke en oostelijke Rottearm (Westewagenstraat en Botersloot), die door Van Ravesteyn beschreven worden¹⁵). In de uitspraak van een commissie, die belast was met het onderzoek naar het recht van eigendom van grond enz., bekend onder de naam 'Bescheit' en door Fruin gedateerd 1296¹⁶), vinden we beide ambachten bewesten en beoosten de Rotte terug als Ghisebrecht Bokels ambocht en Outgiers heren Outgiers filius te Rotterdam, terwijl van de buitendijkse gronden (de 'uterdiic') gezegd wordt dat ze de graaf toebehooren. Tussen de 'uterdiic' en de dijk lag toen een diepe kreek (Steiger-Groenendaal), die de oudste haven geweest is¹⁷). Dat de dijk van Rotterdam al vóór 1282 bestond blijkt met name uit het feit, beschreven in het 'Bescheit', dat vrouwe Aleyt van Henegouwen, de stichtster van Schiedam, als ambachtsvrouwe van Rubroek de oudere dijk dwars door Rubroek heen – de Gerrit Berchmansweg (het westelijk verlengde van de Goudse Rijkweg) verkocht had¹⁸). Zo'n verkoop kan niet plaats gehad hebben op een ogenblik dat de Rotterdamse dijk er nog niet was. In 1282 hadden de Voorschotens het ambacht Rubroek al in leen, zodat laatstgenoemde dijk moet dateren van vóór dat jaar. Omdat uit een acte van 1270¹⁹) blijkt dat toen het nieuwe land van Kralingen, de latere Voorpolder, reeds ingedijkt was, veronderstelt Muller dat ook de dijk van Rotterdam, die immers recht aansluit op de dijk van de Voorpolder, in 1270 al gelegd was. Aan vrouwe Aleyt, ambachtsvrouwe van Schiedam en van Rubroek of, naar C. Hoek aanneemt, aan haar broer, graaf Willem II, zou dan zowel de aanleg van de Schiedam als van de Rotterdam te danken zijn geweest (ca. 1250)²⁰).

Voortredenerende zouden we moeten concluderen dat het grafelijk gebied van de Rottedelta voor het eerst bewoonbaar geworden is in de tweede helft van de dertiende eeuw. Ca. 1300 staat er een kerk te Rotterdam als dochterkerk van die van Rotte (Hillegersberg). Hoek heeft deze moeder/dochterkerktheorie evenwel omvergeworpen door het aannemelijk te achten dat de oude parochie Rotta, die rond het jaar 1000 bestond, niet te localiseren valt te Hillegersberg maar te Rotterdam²¹); de catastrofale vloed van 1164 zou dat oude Rotta verzwolgen hebben en de kapel van Hillegersberg zou sindsdien de plaats in-